

la llengua i a la cultura catalanes. Ha publicat en revistes moltes traduccions de poemes o d'antologies personals de poetes (Carner, Martí i Pol, Gimferrer, J. V. Foix, Espriu, Carles Torner, Ausiàs March, Francesc Parcerisas, etc.) i, en llibre, una copiosa antologia de la poesia catalana que va merèixer a l'autor el Premi Koopal del Ministeri de Cultura Flamenca, *Les històries naturals* de Joan Perucho, *Bearn* de Llorenç Villalonga... La seva traducció de *Tirant lo Blanc* (amb introducció i notes) ha tingut tres edicions des que el 1987 n'aparegué la primera, a Amsterdam, i ara se'n prepara una altra, de luxe, en una col·lecció de clàssics. El 1996 va aparèixer, a Amsterdam, la seva traducció (amb introducció i notes) de *Curial e Güelfa*.

D'altra banda, és autor (amb Anna Duez) del *Diccionari català-neerlandès*, publicat el 1993. Actualment prepara el *Diccionari neerlandès-català*.

Helmut Lüdtke

---

at a Osnabrück, a la Baixa Saxònia, el 1926. Estudià romanística a les universitats de Bonn i Colònia i portuguès a la de Lisboa entre 1946 i 1952. El seu pas per les dues universitats renanes féu que adquirís certes coneixences de català. També compaginava la romanística amb la lingüística general. Després d'assolir el doctorat a Bonn el 1952, es lliurà quatre anys a recerques de dialectologia al sud d'Itàlia, Sardenya i Venècia. Entre 1956 i 1965 visqué dues experiències professionals que li permeteren d'assimilar les àmplies perspectives de la Romània. La primera (1956-1962), quan formà part de l'equip de lingüistes de les universitats de Bonn, Colònia i Münster que preparaven una refosa, posada al dia, del *Romanisches Etymologisches Wörterbuch* de Meyer-Lübke. La segona (1962-1965) fou la seva col·laboració en el *Französisches Etymologisches Wörterbuch* a Basilea, en què constantment calia tenir en compte dades d'occità i de català. A Basilea es trobà, com a company de feina, amb Germà Colón, que l'ajudava a examinar les qüestions des de l'angle català.

Durant els dos darrers anys del seu sojorn a Basilea, Lüdtke també fou *Privatdozent* de la Universitat d'aquesta ciutat suïssa. Per tant, una altra convivència amb Colón, que incidí així mateix en la seva orientació vers la llengua catalana.

Nomenat el 1965 professor ordinari de la Universitat de Friburg de Brisgòvia, el 1969 passà a la Politècnica de Berlín i el 1976 a la de Kiel, d'on ja no es mogué i on viu avui en la situació d'*emeritus*.

Els llibres publicats per Lüdtke reflecteixen la diversitat de les seves orientacions científiques. Entre altres, hom hi pot veure representats la romanística global, la dialectologia i els aspectes teòrics del llenguatge. Ha publicat nombrosos articles en revistes, comunicacions a congressos i contribucions a miscel·lànies sobre lingüística romànica, germànica, eslava i semítica i de lingüística general.

Membres emèrits

Joan-Ferran Cabestany i Fort

---

at a Barcelona el 1930, es doctorà en història per la Universitat de Barcelona el 1971 amb una tesi dedicada a Alfons el Benigne i el govern a l'illa de Sardenya (1327-1336), que va guanyar el X Premi Nicolau d'Olwer de l'IEC el 1972.

Ha estat professor adjunt d'història universal de l'edat mitjana a la Facultat de Lletres de Barcelona i a la seva delegació de Tarragona (1966-1984), arxiver i conservador tècnic de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona (1961-1985) i director del Museu d'Història de la Ciutat (1985-1990), activitats que han contribuït a la divulgació i la recerca dels materials d'aquestes institucions. Ha estat director de programes d'investigació de l'Institut Municipal d'Història de Barcelona del 1990 al 1995.

Ha estat president dels Amics de l'Art Romànic, filial de l'IEC, des de 1983 i és membre de la Societat Catalana d'Estudis Històrics, també filial de l'Institut, des de l'any 1951. Dirigeix el programa de recerca ARCAT, d'inventari i classificació valorativa dels monuments de l'art romànic català, des del 1986. És el responsable de la *Circular* que publiquen els Amics de l'Art Romànic mensualment i de la revista *Lambard*. Ambdues publicacions són dedicades a l'art medieval, tema al qual ha destinat moltes conferències, cursets i simposis.

Com a medievalista, ha publicat diversos estudis sobre bibliografia i fonts arxivís-